

Arrest

nr. 195 842 van 29 november 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KALIN
Hulsbergweg 7/A
3520 ZONHOVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 3 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. KALIN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Pashtoun van origine en behoort u tot de Salarzai stam. U verklaarde geboren te zijn in het Jalala vluchtelingenkamp in het district Mardan van de provincie Khyber Paktunwa (Pakistan). Uw familie is oorspronkelijk afkomstig uit het dorp Mir Sheikh in het district Aliabad van de Afghaanse provincie Kunduz. Toen u ongeveer vijf jaar oud was zou uw familie het vluchtelingenkamp verlaten hebben en in Jalala bazaar gaan wonen zijn. U liep er school maar moest stoppen in het zevende jaar wegens rugproblemen en u behaalde nooit uw middelbare school diploma. In het jaar 2003 verliet u uw familie en trok u in bij uw kinderloze oom in de stad Peshawar (Pakistan). U volgde er

Engelse les aan het 'Kabul english Learning Center' van maart 2003 tot 10 april 2004. Van 11 mei 2004 tot 27 april 2005 gaf u Engelse les aan deze zelfde instelling. In april 2005 verhuisde u naar de stad Kunduz in de gelijknamige provincie. U ging ook af en toe naar Mir Sheikh. U begon er les te geven aan de 'Kabul English Language Computer Academy' en u verbleef in de stad Kunduz in deze academie. Daarna begon u te werken voor UNOPS, eveneens in de stad Kunduz en daarna als leraar Engels voor UNAMA. Vanaf 4 december 2007 was u lesgever voor het project genaamd HEP van US Aid aan de universiteit van Kunduz. U moest anderen binnen het departement Engels aanleren hoe ze Engelse les moesten geven. Daarna werkte u nog voor het bedrijf 'Mercy Corps' als 'deputy of procurement assistent' en voor het bedrijf GIZ tot eind 2014. Aan de universiteit ontmoette u S.A., uw huidige echtgenote. Zij is van gemengd Oezbeekse/Tadzjiekse origine. Haar broer A.Z.R. werkt voor het provinciaal bureau van de provincie Kunduz en een andere schoonbroer J.A.N.A. zetelt in de provinciale raad. Haar familie was niet tevreden met het huwelijk maar u kende persoonlijk geen problemen hierdoor. Toen u voor US Aid werkte werd u benaderd door de taliban via de zoon van uw oom. U denkt dat dorpelingen hen op de hoogte hadden gebracht over uw beroepsactiviteiten. De taliban eiste dat u hen een maandloon betaalde of een motorfiets of een wapen schonk. Uw vader bemiddelde met de taliban en u werd niet meer door hen benaderd. In 2015 raadde A.Z.R. u aan om te vertrekken omdat hij herhaaldelijk had gehoord dat de taliban u zou kunnen gebruiken tegen hem en zijn familie. Daarop besliste u om Afghanistan te verlaten. Op 29 juli 2015 diende u in België een asielaanvraag in.

Ter staving van uw verklaringen legde u volgende documenten voor: een taskara, een kopie van een taskara, een kleurenscaan van enkele bladzijden van uw Afghaans paspoort afgeleverd op 22/10/2013, uw rijbewijs, een kopie van uw huwelijksakte, kopieën van de taskara's van uw echtgenote en uw vier kinderen, certificaten van het 'Kabul English Learning Centre' waaruit blijkt dat u er les volgde en Engelse les gaf, een aanbevelingsbrief en attesten van UNOPS, een contract en een kopie van een aanbevelingsbrief van UNAMA, tal van documenten waaronder aanbevelingsbrieven en attesten van het Afghanistan Higher Education Project van US Aid, tal van documenten betreffende uw tewerkstelling bij 'Mercy Corps' en GIZ, algemene informatie over de provincie Kunduz, foto's waarop u te zien bent met collega's en twee enveloppes.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van beide gehoren uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie CGVS I, p. 1 en CGVS II, p. 1), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst dient opgemerkt dat u inconsistente en zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw identiteitsgegevens en uw verblijfplaatsen als Afghaans vluchteling in Pakistan.

Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) geboren te zijn in het dorp Mir Sheikh in het district Aliabad van de provincie Kunduz (DVZ Verklaring, p. 4, vraag 5). Op het CGVS wijzigde u echter plotsklaps uw verklaringen en stelde u geboren te zijn in het vluchtelingenkamp Jalala in het district Mardan in de provincie Peshawar. Als uitleg hiervoor verklaarde u dat u wel degelijk gezegd had dat u in Pakistan geboren bent maar dat uw taskara's zijn afgeleverd in Mir Sheikh (CGVS I, p. 3). Daarna wijzigde u opnieuw uw verklaringen en gaf u aan dat u bij de aanvraag van uw taskara moest zeggen dat u in Afghanistan was geboren. Anders zou u verplicht geweest zijn om documenten in Pakistan te gaan halen (CGVS I, p. 10). Deze verklaringen kunnen niet als afdoende uitleg aanvaard worden voor uw tegenstrijdige verklaringen betreffende uw geboorteplaats. Hierdoor wordt ook de bewijskracht van de door u voorgelegde kopieën van uw twee taskara's ernstig ondermijnd. Treffend in dit verband is ook dat u aanvankelijk beweerde dat het Jalala vluchtelingenkamp gelegen is in de provincie Peshawar. U verklaarde expliciet dat Peshawar een provincie is (CGS I, p. 3). Toen u later in het gehoor gevraagd werd of Peshawar wel degelijk een provincie is corrigeerde u zich en stelde dat de provincie Khyber Pakhtunwa heet. Daarna verklaarde u echter opnieuw dat Peshawar een provincie is om u dan nogmaals te corrigeren en te stellen dat Peshawar een stad is en Khyber Pakhtunwa de provincie (CGVS I, p. 4). Verder legde u tegenstrijdige verklaringen af over de gegevens in de door u voorgelegde kleurenscaans van enkele bladzijden van uw Afghaans paspoort. U verklaarde dat het paspoort afgeleverd werd in het jaar 2014, dat het een jaar geldig was en nooit werd verlengd (CGVS I,

p. 10). De datum van afgifte op de door u voorgelegde scans is echter 22 oktober 2013. Er blijkt ook uit dat het paspoort op 4 april 2015 verlengd werd tot 3 april 2016. Hiermee geconfronteerd en nadat u zelf naar de kopieën had gekeken bleef u tot vier maal toe ontkennen dat het paspoort ooit werd verlengd (CGVS I, p. 10 en 11). Na de pauze, op het einde van het gehoor merkte uw raadvrouw op dat u zich vergist had omdat u op andere zaken was gefocust en dat het paspoort inderdaad werd verlengd (CGVS I, p. 16). Dit is echter een loutere post facto verklaring die bovenstaande onwetendheid over uw eigen identiteitsdocument niet kan verschonen. Bovendien beschikt u niet over het originele paspoort, u zou dit in Afghanistan op de grond gelegd hebben toen u uw auto ging wassen en zo zou u het verloren hebben (CGVS I, p. 10). Bovenstaande lacunes met betrekking tot de door u voorgelegde identiteitsdocumenten brengen uw algemene geloofwaardigheid in het gedrang en doen ernstige twijfels rijzen over uw voorgehouden identiteit.

Daarnaast legde u tegenstrijdige verklaringen af over uw opeenvolgende verblijfplaatsen. Op de DVZ stelde u dat u vanaf uw geboorte tot 2007 in het Jalala kamp verbleef, daarna zou u zich gevestigd hebben in het dorp Mir Sheikh in het district Aliabad van de provincie Kunduz. In 2010 zou u dan verhuisd zijn naar een adres in de buurt van de Spinzar fabriek in de stad Kunduz (DVZ verklaring, p. 4, vraag 10). Op het CGVS legde u echter andere verklaringen af over uw opeenvolgende woonplaatsen. U stelde slechts tot uw vijfde levensjaar in het vluchtelingenkamp te hebben gewoond. Daarna zou u in de bazaar van de regio Jalala hebben gewoond. In 2003 trok u in bij uw oom in de stad Peshawar en in april 2005 verhuisde u naar de stad Kunduz. Tot het jaar 2010 ging u regelmatig naar uw dorp. Geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheden antwoordde u dat ze op de DVZ enkel naar uw geboorteplaats vroegen en voegde u toe dat u niet verklaard had dat u pas in het jaar 2007 naar Kunduz verhuisde (CGVS I, p. 3 t/m 5). Deze uitleg is echter niet plausibel temeer omdat u op de DVZ had te kennen gegeven geboren te zijn in het district Aliabad in de provincie Kunduz (DVZ Verklaring, p. 4, vraag 3). Bevreemdend is ook dat u niets kon vertellen over de werkzaamheden van uw schoonbroer A.Z.R. bij het provinciaal bureau terwijl hij wel diegene was die u aanmaande om het land te verlaten. Gevraagd naar de taken van het provinciaal bureau antwoordde u dat elk land verdeeld is in provincies en elke provincie een gouverneur heeft. Meer informatie had u niet (CGVS I, p. 14 en 15).

Voorts werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde onafgebroken verblijf in de provincie Kunduz in Afghanistan en uw voorgehouden beroepsactiviteiten. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw kennis over de regio van oorsprong van uw familie te beperkt is. Nochtans verklaarde u dat u regelmatig naar het dorp Mir Sheikh reisde en dat uw familie er nog gronden bezit. U voegde zelfs toe dat u in de periode 2007/2010 in het dorp woonde (CGVS I, p. 6). Zo verklaarde u vooreerst dat er in het district Aliabad slechts één dorp is dat Mir Sheikh heet, hetgeen niet overeenstemt met de op het CGVS beschikbare informatie. Gevraagd of Mir Sheikh een groot dorp is antwoordde u 'gemiddeld neen, maar er zijn omliggende dorpen' (CGVS II, p. 8). Verder bleek u nog nooit gehoord te hebben van de dorpen Sabz Ali, Chari Lang, Arz Baigi, Lalai en Abdul Wahab, nochtans allen gelegen in de regio rond Mir Sheikh. Geconfronteerd met de naam Arz Baigi antwoordde u dat het uw schoonfamilie betreft (CGVS II, p. 9). U noemde weliswaar een aantal dorpen op weg van Mir Sheikh naar het district centrum, met name Ajendaw Qala, Qazal Sian, Said Ahmad, Lala Maidan en Shah Wali (CGVS II p. 9). De drie laatstgenoemde dorpen werden inderdaad teurggevoonden in de door u genoemde regio doch het gaat niet om een adequate beschrijving van de route tussen uw dorp en het centrum van het district. Verder wist u niet welke etnische groep in de meerderheid is in uw dorp. Gevraagd welke etnische origine de meerderheid vormt in Kunduz stad moest u eveneens het antwoord schuldig blijven (CGVS II, p. 9). Gevraagd welke districten er grenzen aan Aliabad vermeldde u onder andere Samangan. Dit is echter geen district maar een provincie die trouwens niet grenst aan Aliabad (CGVS II, p. 9). Voorts stelde u dat uw familie 5,5 jerib grond bezit in het dorp waarop rijst, graan en meloenen worden geteeld. U wist niet te zeggen hoeveel vierkante meter één jerib is (CGVS I, p. 7, 15 en 16). Gevraagd naar de gemiddelde prijs van een jerib grond in uw regio moest u het antwoord

schuldig blijven (CGVS I, p. 16). Er kan echter verwacht worden dat u toch enig idee zou hebben van de waarde van de onroerende goederen van uw familie. Wanneer de rijst geoogst werd wist u niet (CGVS I, p. 7).

Daarnaast dient opgemerkt dat uw algemene kennis over de provincie Kunduz, waar u gedurende bijna tien jaar onafgebroken zou hebben gewoond eveneens tekort schiet. Gevraagd naar de machtige personen in uw regio vernoemde u Mir Alam en u stelde dat hij volgens de plaatselijke bevolking hoofd is van de lokale politie en dat alle gouverneurs over hem geklaagd hadden in Kunduz (CGVS II, p. 13). Gevraagd of u iets meer kon vertellen over Mir Alam antwoordde u ontkennend. U bevestigde enkel dat mensen zeiden dat hij hoofd was van de lokale politie. Gevraagd of u zelf niet over deze kennis beschikte antwoordde u dat u niet weet wat zijn job was. U denkt dat hij Tadzjiek is van origine maar ook hier bent u niet zeker van (CGVS II, p. 13). Nochtans is Mir Alam, een van de machtigste oud-mujahedinstrijders uit Kunduz die bovendien aan het hoofd staat van de lokale milities en wiens invloed over heel de provincie voelbaar is. Van iemand die gedurende bijna tien jaar onafgebroken in de provincie Kunduz zou hebben gewoond mag dan ook verwacht worden dat hij hiervan beter op de hoogte zou zijn. Daarna noemde u nog Abdulai Gard, volgens u het hoofd van de hulppolitie, maar ook over hem kon u niets vertellen en u weet niet wat zijn etnische origine is (CGVS II, p. 13). De Ibrahimi familie, een Oezbeekse clan die volgens de beschikbare informatie in uw district alle macht in handen heeft, was u eveneens volledig onbekend (CGVS II, p. 3). Dat u nog nooit heeft gehoord van een Oezbeekse clan die volgens de beschikbare informatie de toegang tot economische middelen monopoliseert en van wie de meeste lokale krijgsheren afhankelijk zijn, is bijzonder weinig aannemelijk. Ook van Mullah Yar Mohammed had u nog nooit gehoord (CGVS, p. 14). Nochtans werd deze bekende taliban commandant in het jaar 2010 gedood tijdens een luchtaanval in de provincie Kunduz. Er zijn tevens bronnen die stellen dat hij de functie vervulde van schaduwgouverneur van Kunduz. Over Haji Nayeb Zakheil wist u enkel te zeggen dat hij tot de Zakheil stam behoort (CGVS II, p. 14). Haji Nayeb is echter de zoon van één van de rijkste en meest invloedrijke personen uit de stad. Na de dood van zijn vader werd hij verkozen tot het hoofd van de Zakheil stam. Gevraagd naar politieke partijen in de provincie Kunduz noemde u Junbesh, een Oezbeekse partij en de Pashtoun partij Afghan Mellat, maar wederom wist u hier niets meer over te vertellen. Bevreemdend is ook dat u wel kon zeggen dat het huidig gebouw van de Salaam universiteit vijf jaar geleden aangevallen werd door zelfmoordterroristen hetgeen resulteerde in gevechten. U specificeerde zelfs dat deze gevechten duurden tot 7u30 's morgens. U stelde dat het gebouw voordien gebruikt werd door de IRD maar u wist niet eens bij benadering te zeggen wat de IRD is. Dit alles komt dan ook zeer ingestudeerd over (CGVS II, p. 13 en 14). U wist tevens dat ISAF olietanks had gebombardeerd en dat hierbij veel burgerslachtoffers vielen, maar aan dit incident, dat plaatsvond in het jaar 2009, is zelfs een wikipediapagina gewijd, hetgeen het vermoeden bevestigt dat u zaken heeft ingestudeerd (CGVS II, p. 11). Gevraagd naar overstromingen in uw district antwoordt u eerst dat er geen waren om dan te zeggen dat u hier geen informatie over heeft (CGVS II, p. 10 en 11).

U wist voorts te vertellen dat er in Kunduz en meer bepaald in de Spinzar fabriek katoen wordt verwerkt en u stelde dat mensen katoen telen op hun velden. Wanneer het katoen geoogst en gezaaid wordt had u echter nooit opgemerkt hetgeen bevreemdend is gezien de provincie Kunduz bekend is voor de katoenteelt (CGVS II, p. 13). Tot slot is het zeer merkwaardig dat u na een verblijf van tien jaar in Afghanistan moeite had met het gebruik van de Afghaanse kalender. Zo moest u op uw vingers tellen en verklaarde u zelf dat u de Afghaanse kalender maar 'een beetje' kon gebruiken (CGVS I, p. 3 en CGVS II, p. 6). Hoewel u de Afghaanse maanden in volgorde kon opsommen kon u niet correct weergeven welke maanden bij welke seizoenen horen. Zo beweerde u verkeerdelijk dat de zomer begint in de eerste maand met name hamal en de winter in de achtste maand (CGVS II, p. 15).

Met betrekking tot uw beroepsactiviteiten dient er vooreerst op gewezen te worden dat het toch wel opmerkelijk is dat u meteen na uw terugkeer naar de provincie Kunduz een job vond en dat u telkens na het beëindigen van uw opdracht bijna meteen opnieuw werk vond en dit terwijl u daarvoor nooit een voet in Afghanistan had gezet. Treffend is ook dat u tewerkgesteld werd bij US Aid als lesgever in het HEP programma waar u een opleiding moest geven aan toekomstige docenten terwijl u zelf nooit uw middelbare school diploma behaalde en zelf slechts gedurende een jaar Engelse les heeft gevolgd in Peshawar. Dit is op zich al allerm minst geloofwaardig. U werd dan ook tot tweemaal toe geconfronteerd met de bevinding dat het weinig aannemelijk is dat iemand die niet eens zijn middelbare school heeft afgemaakt zou worden aangenomen om les te geven aan docenten van de universiteit, maar u bleef vasthouden aan uw verklaringen (CGVS I, p. 9 en CGVS II, p. 5). Bovendien zijn uw verklaringen over de concrete inhoud van uw beroepsactiviteiten vaag en weinig doorleefd. Gevraagd om concreet toe te lichten op welke manier u universitaire aanleerde hoe ze les moesten geven bleef u immers in gebreke. Gevraagd hoe een Engelse les volgens u zou moeten gegeven worden antwoordde u dat leerkrachten duidelijk moeten lesgeven, het onderwerp zelf moeten begrijpen en moeten weten of de studenten het begrepen hebben. U stelde tevens dat de leerkracht de onderwerpen uit het lesplan moet

implementeren. Toen u gevraagd werd om concreet weer te geven hoe een les grammatica volgens u moet gegeven worden antwoordde u dat het lesplan moet worden toegepast. Toen er nog specifiek werd gevraagd hoe een les over de 'past perfect' volgens u zou moeten gegeven antwoordde u dat u eerst het niveau van de studenten moet bepalen en moet nagaan of ze een verhaal met zinnen in de past perfect begrijpen en dat u het dan uitlegt. Toen de vraag nogmaals werd gesteld repliceerde u dat de past perfect een actie toont die gebeurde voor een andere actie in het verleden (CGVS II, p. 6 en 7). Dit zijn geen adequate en doorleefde verklaringen over opleidingen die u zou gegeven hebben. U vermeldde tijdens de gehoren heel wat details over het HEP project van US Aid doch al deze zaken zijn terug te vinden op het internet (CGVS II, p. 4 t/m 6). U stelde dat er werd samengewerkt met de Universiteit van Massachusetts (CGVS II, p. 4). Dat er in de periode dat u voor het project werkte ook een samenwerkingsverband was met de universiteit van Indiana wist u echter niet, hetgeen bevreemdend is. Uit de beschikbare informatie blijkt tevens dat de universiteit van Indiana 12 Afghaanse leden van het Departement Engels in Afghanistan heeft begeleid om hun master diploma te behalen via de 'School of Education' van de universiteit van Indiana. In 2008 stuurde bovenvermelde universiteit 16 leden van het departement Engels uit Afghanistan naar het 'Regional English Language Center in Singapore' voor een zes maanden durend intensief programma met als doel het verbeteren van de inhoudelijke kennis en onderwijsvaardigheden van de deelnemers. Bovenstaande ondergraft uw bewering dat u, die zelfs uw middelbare school niet hebt beëindigd, zou aangenomen zijn voor de job omdat er niemand anders was (CGVS II, p. 5). Bovendien kan verwacht worden dat u van bovenstaande op de hoogte zou zijn. Dat u tot op de dag kon zeggen wanneer u les gaf in Peshawar in de jaren 2004/2005 en uw job startte bij US Aid, volgens de westerse kalender, staat trouwens in schril contrast met bovenstaande vage verklaringen (CGVS II, p. 3 en 6). Daarnaast legde u twee werkbadges neer afgeleverd door US Aid in het kader van het HEP programma. Uit nader onderzoek van deze documenten blijkt echter dat het eigenlijk geplastificeerde foto's betreft, hetgeen uiterst bevreemdend is. Er kan dan ook geen bewijswaarde aan worden toegekend.

Betreffende uw verklaringen over uw job bij 'Mercy Corps' kunnen gelijkaardige kanttekeningen worden gemaakt. U beweerde dat u er werkte als 'Deputy of Procurement Assistance'. Toen er gepeild werd naar uw exacte taken antwoordde vaagweg u dat u zaken moest aankopen dat 'procurement assistant' uw hoofdtaak was en dat er andere verantwoordelijkheden waren zoals overuren en andere soorten samenwerking. Toen er gevraagd werd wat 'Mercy Corps' deed in de provincie Kunduz stelde u opnieuw vaagweg dat ze voor vier projecten werkten in de landbouwsector en natuurrampen en dat ze kanalen en andere zaken construeerden (CGVS II, p. 7).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk vanaf het jaar 2005 tot aan uw vertrek naar België onafgebroken in de provincie Kunduz te hebben gewoond. Uw voorgehouden beroepsactiviteiten in deze provincie werden eveneens ongeloofwaardig geacht. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw beroepsactiviteiten en het feit dat voor uw komst naar België in de provincie Kunduz heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van

artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens de gehoren op de zetel van het CGVS dd. 9 november 2015 en 3 december 2015 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het tweede gehoor uitdrukkelijk gevraagd of u wel terugkeerde naar Afghanistan in 2005 en niet gewoon langer in Pakistan hebt verbleven (CGVS II, p. 17). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter vasthouden aan uw verklaringen (CGVS II, p. 17).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande niets wijzigen. Uw taskara's en kopieën van uw papsoort werden hierboven reeds besproken. De overige documenten kunnen niets wijzigen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden en lacunes betreffende uw opeenvolgend verblijfplaatsen en de vage en ondoorleefde verklaringen over uw beroepsactiviteiten. De documenten betreffende uw voorgehouden jobs zijn trouwens voornamelijk kleurenprints. Bovendien blijkt uit de op het CGVS aanwezige informatie dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Uit de foto's kan niet worden afgeleid dat u vanaf het jaar 2005 onafgebroken in Kunduz verbleef. Dat u werkte voor één van de door u genoemde organisaties blijkt hieruit evenmin. Zo bent u bijvoorbeeld op geen enkele foto te zien met een werkbadge.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het proportionaliteitsbeginsel en van artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

“2.2. “Wat betreft de identiteitsgegevens en de verblijfplaatsen als Afghaanse vluchteling in Pakistan

Verzoekende partij kan zich niet vinden in de argumentatie van het CGVS.

- Wat betreft de geboorteplaats

Het CGVS is van oordeel dat verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd aangaande zijn geboorteplaats, quod non.

De geboorteplaats van verzoekende partij is Jalala kamp. Verzoekende partij is hieromtrent, op het moment dat naar de geboorteplaats uitdrukkelijk werd gevraagd, ook duidelijk geweest en heeft hieromtrent geen andere verklaringen afgelegd.

De taskira van verzoekende partij vermeldde langs de andere kant inderdaad dat hij geboren was in Afghanistan, Kunduz.

De verklaringen van verzoekende partij zijn hiermee niet tegenstrijdig geweest, noch op het CGVS noch op DVZ.

Op DVZ heeft verzoekende partij verklaard geboren te zijn in Jalala kamp (zie ook alinea 4 op p. 2 van de bestreden beslissing waar het CGVS verwijst naar de afgelegde verklaring op DVZ).

“Op de DVZ stelde u dat u vanaf uw geboorte tot 2007 in het Jalala kamp verbleef (...)”

In alinea 3, p. 2 van de bestreden beslissing schrijft het CGVS evenwel:

“Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) geboren te zijn in het dorp Mir Sheikh in het district Aliabad van de provincie Kunduz (...)”

Het is opvallend dat het CGVS in de bestreden beslissing verwijst naar verklaringen van verzoekende partij om de beslissing te motiveren maar die een andere inhoud hebben, wat niet kan aanvaard worden.

Het CGVS motiveert dus de beslissing stellende dat verzoekende partij tijdens het interview op DVZ heeft verklaard geboren te zijn in Kunduz. Iets verder motiveert het CGVS daarentegen de beslissing stellende dat verzoekende partij tijdens het interview op DVZ heeft verklaard geboren te zijn in het Jalala kamp.

Het is het een of het ander.

Het CGVS is onduidelijk in diens motivatie.

De motivatie van het CGVS kan dan ook niet worden weerhouden.

Wat verzoekende partij nog bijkomend wil stellen over het interview op DVZ, is dat door de DVZ werd gevraagd naar zijn taskira en naar de inhoud van deze, waarin dus inderdaad staat vermeld dat hij geboren is in Kunduz, Afghanistan.

Verzoekende partij vermoedt bijgevolg dat de verklaringen opgetekend door DVZ zich op deze verklaringen hebben gesteund.

Verzoekende partij heeft steeds verklaard geboren te zijn geweest in Jalala kamp, wanneer hiernaar uitdrukkelijk werd gevraagd.

Tijdens het interview op het CGVS heeft verzoekende partij verklaard dat de taskira als geboorteplaats inderdaad Afghanistan Kunduz vermeld doch dat deze niet correct is en heeft hij ook uitgelegd hoe dit kwam.

De motivatie van het CGVS kan dan ook niet worden weerhouden.

- Wat betreft het paspoort

Het CGVS neemt het verzoekende partij kwalijk dat hij zich vergiste omtrent de verlenging van zijn paspoort.

Verzoekende partij blijft bij de verklaringen die hij heeft afgelegd; hij was op dat moment verstrooid en dacht aan de geldigheid van zijn rijbewijs, welke 2 jaar was. Het gaat dus niet over zomaar andere zaken waarop verzoekende partij was gefocust, maar over een ander document, namelijk zijn rijbewijs.

Bijkomend wil verzoekende partij het volgende toelichten en zal hij nog trachten zijn paspoort te bekomen.

Verzoekende partij heeft immers een elektronische paspoort in Afghanistan met vingerafdrukken.

Voor het vertrek uit Afghanistan heeft hij een elektronisch paspoort aangevraagd in Afghanistan.

Deze werd ontvangen door zijn familie na zijn vertrek, toen hij ondertussen al hier was en na het 3de interview.

Verzoekende partij zal vragen of de familie, meer specifiek zijn echtgenote, deze kan opsturen zodat hij deze nog kan toevoegen aan zijn dossier.

- Wat betreft de opeenvolgende verblijfplaatsen

Het CGVS verwijst naar tegenstrijdige verklaringen op het DVZ en op het CGVS aangaande de opeenvolgende verblijfplaatsen.

Verzoekende partij heeft tijdens het interview op DVZ evenwel niets gezegd over de verschillende plaatsen waar hij verbleef; hij heeft hieromtrent niets verklaard, stelt hij.

Hij kan zich dan ook niet vinden in de beslissing van het CGVS op dit punt.

- Wat betreft de taken van het provinciaal bureau

Het CGVS neemt het verzoekende partij kwalijk dat hij weinig informatie kan geven over de werkzaamheden van zijn schoonbroer A.Z.R. bij het provinciaal bureau terwijl hij degene was die hem aanmaande het land te verlaten.

Verzoekende partij kan zich niet vinden in deze argumentatie.

Verzoekende partij heeft de informatie bezorgd, waarover hij beschikte. Hij kan natuurlijk geen informatie geven waarover hij niet beschikt. De informatie was beperkt om reden dat hij er zelf niet heeft gewerkt en hij bijgevolg hierover dus beperkte informatie heeft.

De motivatie van het CGVS kan niet worden weerhouden. Het CGVS is niet redelijk in zijn beoordeling.

2.3. Wat betreft het onafgebroken verblijf in Kunduz en zijn beroepsactiviteiten

- Wat betreft de kennis van de regio van oorsprong van de familie

Het CGVS is van oordeel dat de kennis van verzoekende partij over deze regio te beperkt is en dit ondanks het feit dat verzoekende partij verklaarde dat hij regelmatig naar het dorp Mir Seikh reisde en dat zijn familie er nog gronden bezit.

Verzoekende partij wil hieromtrent het volgende toelichten.

Verzoekende partij verklaarde dat hij af en toe naar Mir Seikh reisde.

Verzoekende partij heeft niet verklaard dat het district Aliabad maar 1 dorp bevatte zijnde Mir Seikh. Dit zou ook zeer onlogisch zijn; het gaat over een district en die bestaan toch steeds uit meerdere dorpen. Bovendien heeft verzoekende partij ook nog omliggende dorpen opgesomd gedurende het interview. Hier zal er één of andere communicatiefout zijn geweest, want verzoekende partij heeft niet verklaard dat er maar één dorp was.

Bijkomend is verzoekende partij van oordeel dat er rekening moet worden gehouden met de specifieke situatie van verzoekende partij, waar hij school heeft gelopen, welke informatie hij wel in staat was om te geven, hoeveel hij er effectief kwam...

Dit zijn elementen waarmee het CGVS onvoldoende rekening houdt.

Verzoekende partij stelt dat er redelijkerwijze van hem kan verwacht worden dat dat hij op bepaalde vragen slechts beperkt kon antwoorden, gezien hij in deze streek ook niet naar school is geweest en hij er maar beperkt heeft verbleven.

- Wat betreft zijn kennis over Kunduz

Het CGVS begint de motivatie van deze alinea als volgt:

“Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uw algemene kennis over de provincie Kunduz, waar u gedurende bijna tien jaar onafgebroken zou hebben gewoond eveneens tekort schiet.”

*

Verzoekende partij kan zich ook op dit punt niet vinden in de beslissing van het CGVS.

*

Verzoekende partij heeft op sommige punten misschien een beperkte kennis, doch gezien zijn specifieke situatie is hij van oordeel dat zijn kennis wel voldoende is om niet te twijfelen aan zijn verklaringen.

Zo heeft verzoekende partij daar geen school gelopen en is hij pas op latere leeftijd zich daar gaan settelen. Hij is pas in april 2005 er gaan wonen en is er beginnen te werken.

Hij is er evenwel niet politiek actief geweest en de politiek interesseerde hem ook niet.

Zijn interesses lagen vooral in het lesgeven en in de sport cricket.

Deze persoonlijke en specifieke situatie waarin hij zich bevond, maakt juist dat de kennis die hij had, voldoende is.

- Wat betreft de kennis over de Afghaanse kalender

Verzoekende partij heeft in eerste instantie jaren verbleven in Pakistan en heeft daar school gelopen, waar niet de Afghaanse kalender werd gehanteerd.

Verzoekende partij gaf daarna in Afghanistan Engelse les. In het Engels en ook tijdens de Engelse les, werd eveneens de Afghaanse kalender niet gehanteerd.

Verzoekende partij is dan ook van oordeel dat rekening houdend met het bovenstaande, hij meer dan een voldoende kennis heeft van de Afghaanse kalender en de seizoenen en de maanden die hierop betrekking hebben.

- Wat betreft het zaaien en het oogsten van katoen

Verzoekende partij stelt dat zijn kennis over de periode van het zaaien en het oogsten van katoen beperkt was, omdat hij niet in deze sector werkte, en hiervan niet op de hoogte was.

Verzoekende partij heeft gewerkt als leerkracht Engels en zijn interesses hadden voornamelijk betrekking op zijn werk en op zichzelf te verbeteren.

- Wat betreft de beroepsactiviteiten

Verzoekende partij heeft het geluk gehad om snel werk te vinden in Afghanistan en heeft er de mogelijkheid gehad om bij verschillende instanties/organisaties te werken.

Dit wordt in vraag gesteld door het CGVS, omdat verzoekende partij niet beschikte over een middelbaar diploma.

Verzoekende partij heeft evenwel bij de verschillende bedrijven/instellingen gewerkt en blijft bij zijn verklaringen.

Verzoekende partij zal nog trachten informatie of documenten te verkrijgen bij bedrijven en desgevallend deze toe te voegen aan zijn dossier.

Verzoekende partij was voornamelijk op de hoogte van het HEP project van US Aid.

Hij was minder op de hoogte van alle projecten die er liepen, omdat hij ook meer gefocust was om zichzelf te verbeteren dan op alle projecten binnen de instelling waar hij les gaf.

- Wat betreft Mercy Corps

Verzoekende partij heeft de vragen beantwoord en dacht dat dit voldoende was. De PO heeft niet doen blijken dat dit antwoord onvoldoende zou zijn.

Verzoekende partij stelt bijkomend dat hij op kantoor werkte en dus binnen en niet buiten waar de projecten uiteindelijk plaatsvonden, waardoor de informatie die hij heeft gegeven ook als voldoende moet worden geacht."

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"Artikel 48/4 Vreemdelingenwet bepaalt:

[...]

Het CGVS motiveert de beslissing uiteindelijk stellende dat er in hoofde van verzoekende partij geen elementen aanwezig zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer, omdat het CGVS van oordeel is dat verzoekende partij niet de waarheid heeft verteld over waar hij heeft verbleven voor zijn komst naar België en het CGVS daardoor in het ongewisse zou zijn gebleven waar hij voor zijn aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst heeft verlaten.

Verzoekende partij kan zich hierin niet vinden.

Verzoekende partij verwijst naar de uiteenzetting hierboven op basis van dewelke hij van oordeel is dat hij zijn medewerkingsplicht op deze punten heeft vervuld.

Verzoekende partij vraagt dan ook de uiteenzetting hierboven alhier voor herhaald te aanzien.

Het tweede middel is ernstig en gegrond."

2.2. Stukken

Per faxbericht van 23 oktober 2017 verzoeker samen met een aanvullende nota de volgende stukken neer: een e-mail van zijn manager bij het "Afghanistan Higher Education Project" van 20 oktober 2008, een uittreksel van zijn bankrekening, documenten van het bedrijf GIZ, een document van DAI, nog een uittreksel van zijn bankrekening, een attest van 10 oktober 2017 betreffende zijn gezondheidstoestand, een foto van US Aid nationaal en van US Aid internationaal, een document van US Aid, een bevestiging en zijn paspoort (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota dezelfde stukken neer als deze die hij bij voormeld faxbericht bijbracht (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd naar aanleiding van zijn schoonbroer. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij inconsistente en tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn identiteitsgegevens en zijn verblijfplaatsen als Afghaanse vluchteling in Pakistan, (ii) geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden onafgebroken verblijf in de Afghaanse provincie Kunduz en aan zijn voorgehouden beroepsactiviteiten, en (iii) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van enkele reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te trachten te weerleggen.

In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld als volgt:

“Vooreerst dient opgemerkt dat u inconsistente en zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw identiteitsgegevens en uw verblijfplaatsen als Afghaans vluchteling in Pakistan.

Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) geboren te zijn in het dorp Mir Sheikh in het district Aliabad van de provincie Kunduz (DVZ Verklaring, p. 4, vraag 5). Op het CGVS wijzigde u echter plotsklaps uw verklaringen en stelde u geboren te zijn in het vluchtelingenkamp Jalala in het district Mardan in de provincie Peshawar. Als uitleg hiervoor verklaarde u dat u wel degelijk gezegd had dat u in Pakistan geboren bent maar dat uw taskara's zijn afgeleverd in Mir Sheikh (CGVS I, p. 3). Daarna wijzigde u opnieuw uw verklaringen en gaf u aan dat u bij de aanvraag van uw taskara moest zeggen dat u in Afghanistan was geboren. Anders zou u verplicht geweest zijn om documenten in Pakistan te gaan halen (CGVS I, p. 10). Deze verklaringen kunnen niet als afdoende uitleg aanvaard worden voor uw tegenstrijdige verklaringen betreffende uw geboorteplaats. Hierdoor wordt ook de bewijskracht van de door u voorgelegde kopieën van uw twee taskara's ernstig ondermijnd. Treffend in dit verband is ook dat u aanvankelijk beweerde dat het Jalala vluchtelingenkamp gelegen is in de provincie Peshawar. U verklaarde expliciet dat Peshawar een provincie is (CGS I, p. 3). Toen u later in het gehoor gevraagd werd of Peshawar wel degelijk een provincie is corrigeerde u zich en stelde dat de provincie Khyber Pakhtunwa heet. Daarna verklaarde u echter opnieuw dat Peshawar een provincie is om u dan nogmaals te corrigeren en te stellen dat Peshawar een stad is en Khyber Pakhtunwa de provincie (CGVS I, p. 4). Verder legde u tegenstrijdige verklaringen af over de gegevens in de door u voorgelegde kleurencans van enkele bladzijden van uw Afghaans paspoort. U verklaarde dat het paspoort afgeleverd werd in het jaar 2014, dat het een jaar geldig was en nooit werd verlengd (CGVS I, p. 10). De datum van afgifte op de door u voorgelegde scans is echter 22 oktober 2013. Er blijkt ook uit dat het paspoort op 4 april 2015 verlengd werd tot 3 april 2016. Hiermee geconfronteerd en nadat u zelf naar de kopieën had gekeken bleef u tot vier maal toe ontkennen dat het paspoort ooit werd verlengd (CGVS I, p. 10 en 11). Na de pauze, op het einde van het gehoor merkte uw raadvrouw op dat u zich vergist had omdat u op andere zaken was gefocust en dat het paspoort inderdaad werd verlengd (CGVS I, p. 16). Dit is echter een loutere post facto verklaring die bovenstaande onwetendheid over uw eigen identiteitsdocument niet kan verschonen. Bovendien beschikt u niet over het originele paspoort, u zou dit in Afghanistan op de grond gelegd hebben toen u uw auto ging wassen en zo zou u het verloren hebben (CGVS I, p. 10). Bovenstaande lacunes met betrekking tot de door u voorgelegde identiteitsdocumenten brengen uw algemene geloofwaardigheid in het gedrang en doen ernstige twijfels rijzen over uw voorgehouden identiteit.

Daarnaast legde u tegenstrijdige verklaringen af over uw opeenvolgende verblijfplaatsen. Op de DVZ stelde u dat u vanaf uw geboorte tot 2007 in het Jalala kamp verbleef, daarna zou u zich gevestigd hebben in het dorp Mir Sheikh in het district Aliabad van de provincie Kunduz. In 2010 zou u dan verhuisd zijn naar een adres in de buurt van de Spinzar fabriek in de stad Kunduz (DVZ verklaring, p. 4, vraag 10). Op het CGVS legde u echter andere verklaringen af over uw opeenvolgende woonplaatsen. U stelde slechts tot uw vijfde levensjaar in het vluchtelingenkamp te hebben gewoond. Daarna zou u in de bazaar van de regio Jalala hebben gewoond. In 2003 trok u in bij uw oom in de stad Peshawar en in april 2005 verhuisde u naar de stad Kunduz. Tot het jaar 2010 ging u regelmatig naar uw dorp. Geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheden antwoordde u dat ze op de DVZ enkel naar uw geboorteplaats vroegen en voegde u toe dat u niet verklaard had dat u pas in het jaar 2007 naar Kunduz verhuisde (CGVS I, p. 3 t/m 5). Deze uitleg is echter niet plausibel temeer omdat u op de DVZ had te kennen gegeven geboren te zijn in het district Aliabad in de provincie Kunduz (DVZ Verklaring, p. 4, vraag 3). Bevreemdend is ook dat u niets kon vertellen over de werkzaamheden van uw schoonbroer A.Z.R. bij het provinciaal bureau terwijl hij wel diegene was die u aanmaande om het land te verlaten. Gevraagd naar de taken van het provinciaal bureau antwoordde u dat elk land verdeeld is in provincies en elke provincie een gouverneur heeft. Meer informatie had u niet (CGVS I, p. 14 en 15)."

Verzoeker wijst er in onderhavig verzoekschrift op dat enerzijds wordt gesteld dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) verklaarde geboren te zijn in Kunduz en dat hij anderzijds op de DVZ verklaarde van zijn geboorte tot 2007 in het Jalala-kamp te hebben verbleven en hij stelt: "Het is het een of het ander.". Verzoekers verklaringen op de DVZ blijken evenwel duidelijk uit het administratief dossier (stuk 15, verklaring 5). Dat verzoeker ook op de DVZ uiteenlopende verklaringen aflegde over zijn geboorteplaats, doet dan ook eens te meer afbreuk aan de hiervoor geciteerde motivering. Het loutere feit dat zijn taskara vermeldt dat hij in Kunduz is geboren en dat hiernaar zou zijn gevraagd op de DVZ – een gegeven dat niet blijkt uit het administratief dossier – is geenszins een verschoning voor het feit dat uit zijn verklaringen op de DVZ blijkt dat verzoeker bij zijn geboorteplaats Kunduz opgaf. Verzoeker maakte van de volgens hem verkeerd opgetekende verklaringen op de DVZ ook geen enkele melding wanneer hij tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) werd geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden, zodat het dan ook een loutere *post factum*-verklaring betreft. Aangaande zijn paspoort komt verzoeker niet verder dan te volharden in zijn verklaringen, hetgeen bezwaarlijk kan worden beschouwd als een dienstige poging om de motieven in de bestreden beslissing dienaangaande *in concreto* te weerleggen. Bovendien stelt verzoeker in onderhavig verzoekschrift plots dat hij voor zijn vertrek een elektronisch paspoort zou hebben aangevraagd, terwijl hij hiervan noch op de DVZ, noch op het CGVS enige melding maakte. De kleurenkopie gevoegd aan de aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 7) doet hieraan geen afbreuk. Er kan immers niet worden ingezien, noch wordt door verzoeker verduidelijkt waarom hij aanvankelijk enkel melding zou maken van een paspoort dat hij in Afghanistan zou hebben kwijtgeraakt, terwijl hij reeds een ander paspoort zou hebben. Opnieuw wordt eens te meer afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden identiteitsgegevens. Wat betreft zijn opeenvolgende verblijfplaatsen, voert verzoeker aan dat hij hierover niets heeft verklaard op de DVZ. Dit valt evenwel niet te rijmen met de gegevens in het administratief dossier (zie stuk 15, verklaring 10). Wat betreft de werkzaamheden van zijn schoonbroer stelt verzoeker dat hij de informatie die hij had, heeft gegeven en dat hij geen informatie kan geven waarover hij niet beschikt. Er dient evenwel opgemerkt dat verzoeker stelt dat zijn schoonbroer, werkzaam bij het provinciaal bureau, hem aanraade het land te verlaten omdat de taliban verzoeker zouden kunnen gebruiken tegen hem en zijn familie, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker, die meent hierdoor internationale bescherming te behoeven, zich terdege tracht te informeren betreffende de werkzaamheden van zijn schoonbroer, *quod non*.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden onafgebroken verblijf in de Afghaanse provincie Kunduz of aan zijn voorgehouden beroepsactiviteiten. In onderhavig verzoekschrift toont verzoeker geenszins *in concreto* aan dat en/of waar volgens hem onvoldoende rekening zou zijn gehouden met zijn specifieke situatie. Waar hij aanvoert dat hij er geen school liep, kan niet worden ingezien op welke wijze dit element een ander licht zou kunnen werpen op de motieven in de bestreden beslissing. Indien verzoeker werkelijk gedurende tien jaar in de provincie Kunduz woonde, kan wel degelijk een grondige en doorleefde kennis van deze regio worden verwacht. Het feit of hij er al dan niet naar school ging, doet hieraan geen afbreuk. Gezien de grote invloed van lokale en regionale machtshebbers op het dagelijkse leven van burgers in Afghanistan kan van verzoeker verder wel degelijk tevens een grondige kennis worden verwacht van deze machtshebbers en de vigerende politieke partijen, ook al was hij zelf niet politiek actief en zou politiek hem niet interesseren. Gezien zijn voorgehouden verblijf in Afghanistan van 2003 tot 2015 kan voorts wel degelijk redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker de Afghaanse kalender

op correcte en doorleefde wijze kan gebruiken, zelfs al zou hij voordien in Pakistan hebben verbleven en tijdens zijn beweerde lessen Engels geen gebruik hebben gemaakt van de Afghaanse kalender. Er kan immers worden aangenomen dat het gebruik van deze kalender in het dagelijks leven alleszins veelvuldig was. Betreffende zijn voorgehouden beroepsactiviteiten, komt verzoeker niet verder dan de blote beweringen dat hij geluk had om snel werk te vinden en dat hij meer gefocust was op het verbeteren van zichzelf dan op de andere projecten waarbij zijn werkgever was betrokken. Dergelijke blote *post factum*-bewering kunnen geenszins een ander licht werpen op de motivering in de bestreden beslissing. Hetzelfde geldt waar verzoeker stelt bij zijn verklaringen te blijven. Voorts bepaalt geen enkele rechtsregel dat de *protection officer* tijdens een gehoor melding moet maken van het feit dat een bepaald antwoord onvoldoende zou zijn. Verzoeker is zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt en het is niet aan de *protection officer* om het gehoor te “sturen”. Het loutere feit dat verzoeker binnen in een kantoor werkte, kan bezwaarlijk worden beschouwd als een afdoende verklaring voor zijn gebrekkige kennis van de projecten waarbij zijn werkgever was betrokken. Bovendien maakte verzoeker hiervan geen enkele melding tijdens zijn gehoor, zodat het opnieuw een blote *post factum*-verklaring betreft. De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde asielrelaas. Kritiek op het overtollig motief dat niet op de hoogte bleek van de zaai- en oogsttijden van katoen in de provincie Kunduz, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Aangaande de documenten over zijn voorgehouden werkzaamheden toegevoegd aan de aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 7), dient vastgesteld dat dit slechts kopieën betreffen, die door middel van allerhande knip- en plakwerk gemakkelijk te manipuleren zijn, zodat de bewijswaarde ervan slechts gering is. Bovendien hebben documenten slechts een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Uit het voorgaande bleek reeds dat verzoeker over zijn voorgehouden beroepswerkzaamheden geen geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd. Betreffende de foto's dient vastgesteld dat hieruit geenszins kan worden afgeleid dat verzoeker werkzaam was voor US Aid. Foto's hebben, gezien de manipuleerbaarheid ervan naar plaats, tijd en omstandigheden, bovendien hoe dan ook geen bewijswaarde. Aangaande verzoekers gezondheidstoestand dient verder vastgesteld dat uit het bijgebrachte attest (rechtsplegingsdossier, stuk 7) geenszins blijkt dat verzoeker niet in staat kan worden geacht tot het op een normale wijze ondergaan van een gehoor of tot het afleggen van coherente, geloofwaardige en gedetailleerde verklaringen.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven, behoudens het motief met betrekking tot de zaai- en oogsttijden in de provincie Kunduz, vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij in de jaren voorafgaand aan zijn vertrek uit zijn land van herkomst heeft verbleven in de Afghaanse provincie Kunduz, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden

toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER